

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ଏହି ସଞ୍ଜମୟୁଗ ବିକର୍କ ବିନାଶ କରିବାର ଯୁଗ, ଏହି ଯୁଗରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିକର୍କ କରିବାର ନାହିଁ, ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଅତିନିଦ୍ରାୟୁଗର ଅନୁଭବ କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ କରିପାରିବେ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତନରେ ଭରପୁର ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅତିନିଦ୍ରାୟୁଗର ଅନୁଭବ ହୋଇପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଯେତେ ଜ୍ଞାନକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରିବେ ସେମାନେ ସେତେ ଧନବାନ ହେବେ । ଯଦି ଜ୍ଞାନରତନର ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ ତେବେ ଗର୍ବୀୟ କୁହାଯିବ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି ।

ଶୀତ:- ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଅତୀତ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ରୂପ ନେଇଥାଏ ପୁଣି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଅତୀତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଗାୟନ ଅତୀତର କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଞ୍ଜମୟୁଗରେ ଅଛ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅକ୍ଷର ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଦେଖୁଛ, ଯାହା ଅତୀତର ଗାୟନ ରହିଛି ତାହା ଏବେ ବାସ୍ତବରେ ହେଉଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସଂଶୟ ଆଣିବା ଅନୁଚିତ୍ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସଞ୍ଜମୟୁଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି, କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସଞ୍ଜମୟୁଗ ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବେ ପୁଣି ଅତିକରମ ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅତୀତ ହୋଇ ଗଲାଣି ତାହା ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବ । ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ ପାଇବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଞ୍ଜମୟୁଗ । ଏହି କଥା ତୁମ ବ୍ଯତୀତ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ପରତ୍ତ୍ୱକ୍ଷ ରୂପେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ଏହା ଅତି ସହଜ ଅଟେ । ଛୋଟ ବଡ଼ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କଥା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍କ ବିନାଶ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକର୍କ ବିନାଶ କରିବାର ସମୟ ଅଟେ ତେଣୁ ଏପରି କିଏ ଥିବେ ଯିଏ ପୁଣି ବିକର୍କ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ବିକର୍କ କରାଇ ଦେଉଛି, ଭାବୁଛନ୍ତି ମାୟାର ଚାପୁଡ଼ା ଲାଗିଗଲା । ମୋ ଦୃଢ଼ାରା ଏହି କଥା ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା । ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ତେଣୁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ତେଣୁ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର ନା, ଲଗ୍ନରତ୍ନର ହୋଇ ପୁଣି ପତିତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଏହି ଭାରତ ହିଁ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି — ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଏବଂ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ, ଆମେ ବିକାରୀ ଅଟୁ କାହିଁକିନା ଆମେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛୁ । ବିଷର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ବିକାର । ପତିତମାନେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆସି ପବିତ୍ର କରାଅ । କ୍ରୋଧୀ ତ ଏପରି ଡାକୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଟିକିଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଫରକ ପଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହା ଅତୀତ ହୋଇ ଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜାଣିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି କଥା ମନେରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ମେହନତର କଥା ଅଟେ । ଘଡ଼ିକୁ ଘଡ଼ି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ତୁମେ କେତେ ଅତିନିଦ୍ରାୟୁଗରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଏଠାରେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ଧନ ଦୃଢ଼ାରା ବହୁତ-ବହୁତ ସାହକାର ହେଉଛ । ଯାହାର ଯେତିକି ଧାରଣା ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସାହକାର ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହା ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଯାହା କିଛି କରୁଛୁ ତାହା ଭବିଷ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନ କରି, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଏସବୁ କଲ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ହିଁ ହେବ । ତୁମେ ଏସବୁ ଦେଖିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଏବଂ ସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଭାରତରେ କେତେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । ଆମେ ତ କହୁଛୁ — ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ, କଲ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ତ କହୁଛନ୍ତି ସୁନାର ଦୃଢ଼ାରିକା ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଛି । ପିଲାମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ ଗଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲୁ, ଏଥିରେ ଟିକିଏ ମାତ୍ର ବ୍ଯତିକରମ ନାହିଁ । ବାବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏ ଜ୍ଞାନ ଆପଣାତ୍ମକଠାରୁ ନେଇଥିଲୁ । ଆମେ ଅନେକ ଥର ଆପଣାତ୍ମକଠାରୁ ସମ୍ପଦତି ନେଇଛୁ ଯାହାର ଗଣନା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେତେ ଥର ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଛ, ପୁଣି ଫକୀର ହେଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତ ପୁରା ଫକୀର ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛ । ସେମାନେ ଡ୍ରାମା ଅକ୍ଷର କହୁ ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ଲାନ ରହିଛି ।

ତୁମେ କହୁଛ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବପରି । କଲ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥିଲୁ ତାହା ପୁଣି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶରୀମତ ଆଧାରରେ କରୁଛୁ । ଶରୀମତ ଦୃଢ଼ାରା ହିଁ ଶକ୍ତି ନେଉଛୁ । ଶିବଶକ୍ତି ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ତେଣୁ ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବ ଶକ୍ତି ଦେବୀ, ଯାହାଙ୍କର ମନଦିରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି । ତୁମେ ଦେବୀମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କୁ ଦେଖ ତାଙ୍କୁ କେତେ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ଅନେକ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ତ ଜଣେ ହିଁ

ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେପରି ବାପ ମଧୁସ୍ ଏକମାତ୍ର ଶିବ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ମଧୁସ୍ ବିଶ୍ୱକୁ ସଂସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସହଯୋଗ ଦେଉ ଥିବାରୁ ତୁମର ମଧୁସ୍ ପୂଜା ହେଉଛି । ଅନେକ ଦେବୀ ରହିଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କେତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ, ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀଙ୍କୁ ମିଶାଇ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଉଭୟ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ମଧୁସ୍ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜା କରୁ ଥିଲୁ, ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କୃପା ହେଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା, ତାତ୍ପର୍ୟ ଧନ ମାଗିଥା'ନ୍ତି, ସଂଗମର ଦେବୀଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମାଗିବେ ? ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱଗମୟୁଗୀ ଦେବୀ ସଂସ୍ଥାପନ ବରଦାନ ଦେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଦେବୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂସ୍ଥାପନ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଦେବୀ ଅଟ ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରୁଛ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସବୁ କାମନା ଗୁଡିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଦେଉଛ । ରୋଗ ଆଦି ହେଲେ ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ରୋଗମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କହିଥା'ନ୍ତି ଓ ନିଜର ରକ୍ଷାର ମାଗୁଣି କରିଥା'ନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦେବୀ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ସତ୍ତ୍ୱଗମୟୁଗର ଶିବଶକ୍ତି ଦେବୀ । ତୁମେ ହିଁ ସଂସ୍ଥାପନ ବରଦାନ ଦେଉଛ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗା କରୁ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମର କେତେ ପ୍ରଭାବ ବଢାଉଛନ୍ତି । ଦେବୀମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସୁଖର ସବୁ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ଧନ ମାଗୁଛନ୍ତି । ଧନ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ କର୍ମଧନ ଦା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ବାବା ଆସି ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇ, ଅସରନ୍ତି ଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଏବେ କାତ୍ତାଳ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ରାଜତତ୍ତ୍ୱ କଲେ, ପୁଣି କିପରି ଧିରେ ଧିରେ ଅବତରଣ କଲା ହେଉଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ କଲା କମ୍ ହୋଇ-ହୋଇ ଏବେ ଦେଖ କିପରି ଅବସ୍ଥା ଆସି ହୋଇଛି! ଏହା ମଧୁସ୍ ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ଚକ୍ର ଘୁରୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତ କେତେ କାତ୍ତାଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଭାରତ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନମ୍ବର ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀ, ଏବେ ଶେଷ ନମ୍ବରରେ ଅଛି । ଶେଷକୁ ନ ଆସିଲେ ପୁଣି ନମ୍ବର ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀରେ କିପରି ଯିବେ । ହିସାବ ରହିଛି ନା । ଫିରକ୍ତର ସହିତ ବିଚାର ସାଗର ମନୁଷ୍ୟ କଲେ ସବୁକଥା ସଂସ୍ଥାପନ ବୃଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ । କେତେ ମଧୁର କଥା ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ତୁମେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଗଲାଣି । କେବଳ ସକ୍ୱଳରେ ପାଠ ପଢାଯାଏ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷକ ମଧୁସ୍ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଘରେ ପଢିବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ହୋମସ୍କୁଲ କୁହାଯାଏ । ବାବା ମଧୁସ୍ ତୁମକୁ ହୋମସ୍କୁଲ ଦେଉଛନ୍ତି ଦିନରେ ଧନ ଦା ଆଦି କର, ଶରୀର ନିର୍ବାହ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଅମୃତବେଳାରେ ତ ସମସ୍ତତାଙ୍କୁ ଫୁରସତ ମିଳିଥାଏ । ଭୋର ୨-୩ ଟା ସମୟ ବହୁତ ଭଲ, ସେ ସମୟରେ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ସ୍ବାଦ କର । ଏହି ବିକାର ହିଁ ତୁମକୁ ଆଦି-ମଧୁସ୍-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଛି । ରାବଣକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧୁସ୍ କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ କେବଳ ପରମ୍ପରାରୁ ରାବଣକୁ ଜଳାଇବାର ପ୍ରଥା ଚାଲି ଆସୁଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହା ମଧୁସ୍ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ରାବଣକୁ ମାରି ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରାବଣ ମରୁନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ରାବଣକୁ ଜଳାଇବା ବନ୍ଦ କେବେ ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ତ୍ୱନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମକୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତତା ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ଯିଏକି ଭାରତକୁ ସଂସ୍ଥାପନ କରାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏହା ମଧୁସ୍ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ସିଡିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଯାଇ ବାବା ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ କେହି ତମୋପ୍ରଧାନ ଭାବୁନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମଗ୍ର ବୃକ୍ଷର ଜୀରଣଶୀରଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲାଣି । ଜଣେ ହେଲେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ନାହାନ୍ତି । ସୁଖଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନରେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଉଛ, ଜାଗ୍ରତ ମଧୁସ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ମରି ଗଲେ ଦୀପ ଜଳାଇଥାନ୍ତି ଆଲୋକକୁ ଆସିବା ପାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ଘୋର ଅନ୍ଧକାର, ଆତ୍ମମାନେ ସଂସ୍ଥାପନ ନିଜର ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ଯେ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ହେବୁ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ହେଲେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସତ୍ତ୍ୱଗମୟୁଗର ସମ୍ପ୍ରତି ରହୁଛି ସେ ଜ୍ଞାନ ରତନ ଦାନ କରିବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସରେ ବହୁତ ଦାନ-ପୂର୍ଣ୍ଣା କରୁଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସତ୍ତ୍ୱଗମୟୁଗରେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ରତନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧୁସ୍ ବୁଝୁଛ ଯେ ଏଠାରେ ସଂସ୍ଥାପନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପଢାଉଛନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । କୃଷ୍ଣ ତ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱଗମୟୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର, ସେ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭବିଷ୍ୟତର ମଧୁସ୍ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଚରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛ, ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ଚରିକାଳଦର୍ଶୀ କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧୁସ୍-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । ସର୍ବବୋଧ ଉପବାନଙ୍କର ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି, ସେ ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ହେଉନେଲି ଗଡ଼ ଫାଦର ଅକ୍ଷର ବହୁତ କଲିସର ଅଟେ - ଯିଏକି ସଂସ୍ଥାପନ ସୁଧାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧୁସ୍ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ଆସିଲେ, କ'ଣ କଲେ - ଏକଥା କିଛି ହେଲେ ମଧୁସ୍ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଜୟନ୍ତୀର ଅର୍ଥ ହିଁ ଜଣାନାହିଁ ତେଣୁ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରି କ'ଣ କରିବେ, ଏସବୁ ମଧୁସ୍ ଡ୍ରାମାରେ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧୁସ୍-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ ଆଉ କେବେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଯେବେ ସଂଗମରେ ବାବା ଆସିବେ ତେବେ ହିଁ ଜାଣିବ । ଏବେ ତୁମର ସମ୍ପ୍ରତି ଆସୁଛି - ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ କ'ଣ ଅଛି, ଏହା ଦ୍ୱାରା ତ କିଛି ମଧୁସ୍ ମିଳୁନାହିଁ ।

କେତେ ଭକ୍ତମାନେ ଭିତରେ ଧକ୍କା ଖାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ବାବା ସେଥିରୁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରାଇ ଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ମାଧୁସୂମରେ ପୁନର୍ବାର ଭାରତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରାଉଛୁ । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ ମିଳୁଛି ତୁମେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ ଏବଂ କିପରି ଏଭଳି ହେଲୁ, ଏବେ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି-କରି ପିଲାମାନେ ଯଦି କେବେ ଫେଲ ହୋଇଗଲ ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ସମାଚାର ଦିଅ, ବାବା ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସାବଧାନୀ ଦେବେ । କେବେ ମଧୁସୂ ଫେଲ ହୋଇ ବସିଯାଅ ନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ, ଓଷଧ ଖାଅ, ସରଜନ ତ ବସିଛନ୍ତି ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ୫ ମହଲା ଏବଂ ଦୁଇ ମହଲାରୁ ପଡ଼ିବାରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । କାମ ବିକାର ହେଉଛି ୫ ମହଲା । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ସେ ତୁମକୁ ପତିତ କରିଛି, ଏବେ ପାବନ ହୁଅ । ପତିତ-ପାବନ ବାବା ହିଁ ଆସି ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ କରାଇବେ । କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତ ଏବଂ ସତ୍ସୟୁଗ ଆଦିର ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍ଗମ ।

ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି — ବାବା ଏଠାରେ ଚାରା ଲଗାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ପୁରା ବୁଦ୍ଧି ଏଠାରେ ବଢ଼ିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବଢ଼ି ପୁଣି ସୁରାସ୍ତବ୍ୟ-ଗୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ-ଗୀରେ ଯାଇ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବେ । କେତେ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ଆରହ୍ମା, ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ମୁରଲୀ ମିଳୁ ନାହିଁ ତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ପକ୍କା କର ଯେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମମାତ୍ମକ ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ଯାଦ କଲେ ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁ କୁଳକୁ ଚାଲିଯିବ । ସମସ୍ତ ଆଧାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ରହିଛି । କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଯାହା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛ, ତାହା ହିଁ ଚାଲିବ । ଅଧାକଲ୍ପ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଛ, ଏବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କର, ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ପାଠପଢ଼ା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ହେବାର କଥା । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ଼ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲୁଛ । ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ଧନ୍ଦା ଆଦି ୮ ଘଣ୍ଟା କର, ବାକି ୮ ଘଣ୍ଟା ଯାଦରେ ରହିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଜଲ୍ଦି ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅବସ୍ଥା ହେବ ସେତେବେଳେ ବିନାଶ ହେବ । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେଲେ ଏହି ଶରୀର ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଶରୀର ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ କାହିଁକିନା ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି ନା । ଯେତେବେଳେ ନମ୍ବରବାର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ ତେବେ ଲଢେଇ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ସେ ପରମ୍ପରାତ ରିହସ୍ୟ ଚାଲିବ । ଆରହ୍ମା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଶରୀର ନିର୍ବାହ କରିବା ସହିତ ବାବା ଯେଉଁ ହୋମାଦ୍ଵାର୍ଥ ଦେଇଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଯେଉଁଭଳି କରମ କରିବାକୁ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ମଧୁସୂ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଯଦି କୌଣସି ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ସାମାଚାର ଦେଇ ଶ୍ରୀମତ ନେବାକୁ ହେବ । ସରଜନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ବିକରମ ବିନାଶ କରିବା ସମୟରେ କୌଣସି ନୂଆ ବିକରମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:-

ଦେହ, ଦେହରସ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ବୈଭବ ବନ୍ଧନଠାରୁ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ସମାନ କରମାତୀତ ହୁଅ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ନିମିତ୍ତ ମାତର ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ନିଜର ଘର ଗୃହସ୍ଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମିକ ସଞ୍ଚରୂପରେ ରହୁଛନ୍ତି, ମୋହର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଏବେ ଏବେ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ ତୁରନ୍ତ ଚାଲିଆସ ତେବେ ସେମାନେ ଚାଲିଆସିବେ, କାରଣ ଅନ୍ତମ ସମୟର ସୁଚନା ରୂପୀ ବିଗୁଲ ବାଜିବା ପରେ ଯେପରି ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସମୟ ବିତି ନଯାଏ — ତେବେ କୁହାଯିବ ନଷ୍ଟୋମୋହା, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଦେହର, ସମ୍ବନ୍ଧର ବା ବୈଭବର ବନ୍ଧନ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମକୁ ଟାଣୁ ନାହିଁନା ତ ? କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ବନ୍ଧନ ଥିବ ସେଠାରେ ଆକର୍ଷଣ ମଧୁସୂ ଥିବ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ସମାନ କରମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗ ସହିତ ଶକ୍ତି ରୂପ ମଧୁସୂ ହୁଅ ତେବେ ରାଜଧାନୀରେ ଆଗୁଆ ନମ୍ବର ମିଳିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***